

Til § 51

Det foreslås i § 51, stk. 1, at brugeren kan opsiges uden rammeaftale uden varsel, medmindre der er aftalt en opsigelsesfrist. Opsigelsesfristen må ikke overstige en måned. Aftaler om længere opsigelsesfrist har ikke virkning for brugeren.

Efter forslaget til § 51, stk. 2, kan det aftales, at udbyderen kan opsiges rammeaftalen med mindst 2 måneders varsel. Efter dansk rets almindelige regler kan en tidsbegrænset aftale opsiges med et rimeligt varsel uanset, at dette ikke fremgår af aftalen.

En opsigelse fra en udbyder skal varsles under iagttagelse af kravene i § 47, stk. 1 og 2. Dvs. opsigelsen skal være på papir eller andet varigt medium, og opsigelsen skal være formuleret klart og letforståeligt på dansk eller et andet sprog, som fremgår af aftalen.

I forbindelse med opsigelse af en rammeaftale, kan der ifølge forslaget til § 51, stk. 3, ikke opkræves et gebyr for opsigelsen, hvis rammeaftalen er indgået for en tidsbegrænset periode på mere end 12 måneder eller på ubestemt tid, og rammeaftalen opsiges efter udløbet af de første 12 måneder.

Reglerne om opsigelse og begrænsningerne i adgangen til i den forbindelse at opkræve gebyr har til formål at fremme kundemobiliteten.

Hvis der opkræves et gebyr i forbindelse med opsigelse, skal dette ifølge forslaget til § 51, stk. 4, være passende og stå i rimeligt forhold til omkostningerne ved opsigelsen. Begrebet omkostninger omfatter både direkte og indirekte omkostninger og en rimelig avance.

Det foreslås i § 51, stk. 5, at i det omfang, der opkræves løbende vederlag for en betalingstjeneste, kan udbyderen kun opkræve vederlag for perioden frem til rammeaftalens ophør. Forudbetalte gebyrer skal tilbagebetales forholdsmæssigt. Bestemmelsen omfatter kun løbende vederlag, mens etableringsomkostninger ved indgåelse af en rammeaftale ikke kan kræves tilbagebetalt i forbindelse med opsigelse.

Er der i forbindelse med indgåelse af en aftale om et betalingsinstrument tilknyttet andre ydelser for eksempel forsikringsprodukter, skal der kun ske reduktion af den del af det forudbetalte gebyr, der vedrører betalingsinstrumentet, hvis de andre ydelser forsat kan anvendes efter opsigelse af aftalen om betalingsinstrumentet.

Hvis rammeaftalen vedrører forudbetalte betalingsmidler, kan betaleren få udbetalt en eventuel restværdi, hvis krav herom fremsættes inden 1 år efter rammeaftalens udløb, jf. forslaget § 51, stk. 6. Bestemmelsen fremgår ikke udtrykkeligt af direktivet, men det er en naturlig følge af en ophævelse af en ramme-

aftale om forudbetalte betalingsmidler, at en eventuel restværdi udbetales. Det foreslås dog at fastsætte krav om, at udbetaling af restværdien skal fremsættes inden 1 år efter rammeaftalens ophør. Dette svarer til den gældende regel i lov om visse betalingsmidler § 9, stk. 2. Det er dog en betingelse, at omkostningerne ved at udbetale restværdien ikke overstiger restværdien.

Forslaget til § 51 gennemfører direktivets art. 45, stk. 1-4. Adgangen for medlemsstaterne til efter art. 45, stk. 6, at fastsætte bestemmelser, der er gunstigere for brugere af betalingstjenester er ikke udnyttet. Forslaget viderefører § 9 i lov om visse betalingsmidler.

Til § 52

Det foreslås i § 52, stk. 1, at når en betaler har iværksat en betalingstransaktion omfattet af en rammeaftale, skal udbyderen af betalingstjenesten på betalers anmodning oplyse om den maksimale gennemførelses-tid og de gebyrer, som betaler skal betale, og hvor det er relevant, skal udbyderen også udlevere en liste over gebyrerne.

Bestemmelsen kræver, at udbyderen stiller en tjeneste til rådighed, som gør det muligt på betalers anmodning at få de oplysninger, som er omfattet af forslaget til § 52, stk. 1. Det vil imidlertid være op til udbyderen at tilrettelægge en tjeneste, som sikrer efterlevelse af oplysningspligten efter § 52, stk. 1. Det kan således ikke kræves, at udbyderen etablerer en telefonisk hotline, som er åben 24 timer i døgnet med henblik på besvarelse af anmodninger efter § 52.

Det foreslås i § 52, stk. 2, at bestemmelsen i § 52, stk. 1, ikke finder anvendelse ved mikrobetalingsmidler.

Forslaget til § 52 gennemfører direktivets art. 46 og art. 34, stk. 1, litra a.

Til § 53

Med forslaget til § 53, stk. 1, skal betalerens udbyder meddele betaleren en række oplysninger, som er opregnet i bestemmelsen, når en betalingstransaktion er blevet debiteret betalerens konto eller, hvis betaleren ikke anvender en betalingskonto, efter modtagelsen af betalingsordren. Oplysningerne skal gives på den i forslaget § 47, stk. 1 og 2, fastsatte måde, dvs. på papir eller andet varigt medium.

Efter forslaget § 53, stk. 1, nr. 1, skal oplysningerne indeholde en reference, så betaleren kan identificere betalingstransaktionen, og, hvor det er relevant, oplysninger om betalingsmodtageren. Endvidere skal de indeholde eventuelle yderligere oplysninger, der fulgte betalingstransaktionen. Hvis der følger et transaktionsnummer med betalingstransaktionen, vil dette op-